

[Borgbjerg.]

Ministeren nu bekræftede, ikke en Øre mere til Statskassen, altsaa intet som helst af det, det ærede Medlem talte om, at der deri laa Tillid fra vor Side.

I det Forslag derimod, som det ærede konservative Folkeparti vilde være villigt til at vedtage og vilde have stemt for, hvis deres Ændringsforslag nu ikke var blevet forkastet, men vedtaget, der er der flere Penge til Statskassen, der er der Tillid til Regeringen, hvis dette skal være Maalestokken; saa jeg tror ikke, det ærede Medlems Eksempel var særligt heldigt.

Men det ærede Medlem ved jo meget godt, at man ikke saadan uden videre kan parallisere Socialdemokratiets Stilling til Regeringen og til Regeringsvenstre og det konservative Folkepartis Stilling. Der har aldrig bestaaet noget særligt Forhold mellem Venstre og dets Regering og vort Parti. Vi har taget Stilling sagligt til hvert enkelt Spørgsmaal, der har rejst sig, og det danske Socialdemokratis Holdning har altid været den, at vi uden Hensyn til, hvilke Personer der beklædte Ministersæderne, fremmede, hvad vi mente burde fremmes, søgte at standse, hvad vi ud fra de Interesser og Anskuelser, vi repræsenterer, mente burde standses; saaledes har Stillingen altid været.

Forholdet var anderledes mellem det radikale Venstre og os. Der bestod et særligt Forhold, og da det viste sig ikke at være holdbart længere, saa tog vort Partis Regering straks Konsekvensen deraf og gik med et stort Erhvervsforslag, som vi af saglige Grunde maatte ønske fremmet, til Rigsdagen og gjorde dette til et Kabinetsspørgsmaal. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Parti har jo staaet i et særligt Forhold til Regeringen, og den Titel, det politiske Slagord „det konservative Samarbejde“ har jo været et Yndlingsord i det ærede Medlems Mund og Pen.

Nu sagde det ærede Medlem her til sidst, at hvis vi Socialdemokrater stillede et Mistillidsvotum, saa vilde han og hans Parti tage den samme Stilling, som de altid har taget, nemlig at stille sig ganske sagligt dertil; vi kunde jo rejse Spørgsmaalet.

Det er dog højst mærkværdigt at opfordre Socialdemokratiet, halvvejs i hvert Fald opfordre Socialdemokratiet, til at stille et Mistillidsvotum i dette Øjeblik. Vi har gjort det ved adskillige Løjligheder, vi kan komme til det igen, naar Situationen er dertil, men vi har ganske vist —

og det maa jeg svare, naar det ærede Medlem henviser til Fortiden — hver Gang erfaret, at lige meget, hvor megen Grund det konservative Folkeparti end sagligt havde til at stemme for et saadant Mistillidsvotum, saa fandt det alligevel straks en Udvej, ofte en yderst tarvelig, til at stemme imod og derved frelse Regeringen; der blev indflettet et „uanset“, lavet nogen anden Hokuspokus, og hver Gang viste det konservative Folkeparti netop — saadan har de været tidligere . . .

Formanden: Man fjerner sig alt for meget fra det foreliggende Forslag, vi maa snart have en Afslutning.

Borgbjerg: Ja, det mener jeg ogsaa, paa et halvt Minut er jeg færdig saa vi har ingen Garanti i Fortiden. Men jeg ser i det ærede Medlems Slutningsbemærkning nu en Erklæring om, at i Fremtiden vil det blive anderledes, at den konservative Samling, det konservative Samarbejde nu i Virkeligheden er ude af Verden. (En Stemme: Hør!). Der bliver raabt „Hør“ fra konservativ Side, ja, saa vil jeg blot igen bede det ærede Medlem, hans Parti og hans Presse om nu ikke at glemme Konsekvensen deraf og ikke blive ved med deres forlorne Agitation for det konservative Samarbejde.

Stauning: Baade af det ærede Medlem Hr. Fraenkel og af andre ærede Medlemmer er det saakaldte Erhvervsspørgsmaal eller Beskæftigelsesspørgsmaal saa stærkt blevet fremdraget, at det maaske ikke vil findes underligt, at jeg lige siger et Par Ord i den Anledning. Navnlige i Anledning af det ærede Medlem Hr. Fraenkels Angreb paa mit Parti vil jeg gerne føje til, hvad der allerede er sagt, idet det synes at være undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at i det Forslag til Imødegaaelse af Krisen, der fremsattes af den Regering, jeg havde den Ære at staa i Spidsen for, indeholdtes der positive Tilsagn ogsaa om nødvendig Støtte til Fiskeriet, og en Henvendelse den Gang fra interesseret Side fik det officielle Svar fra Ministeriet, at der, hvis den Lov gennemførtes, kunde ventes det nødvendige Tilskud til Iværksættelse af det saakaldte store Havfiskeri. Men foruden dette, som det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer bør erindre, vil jeg i øvrigt sige til de Konservative, at de i Henseende til Tilbud om Forhandling angaaende Erhvervsspørgsmaalet og Beskæftigelsesproblemet aldrig